

83. Nu har tystnat den ljuvliga sången

1. Nu har tystnat den ljuvliga sången,
som jag hörde så ofta bland fåglarnas röst
Nu saknar jag de ljuvliga orden,
som du talade mig och mitt hjärta till tröst
Ingen glädje för mitt hjärta,
ingen lisa för min smärta,
ty nu ser jag att din kärlek är förbi

2. Du har låtit din kärlek försvinna,
liksom molnen de försvinna uppå himmelen den blå
Du har låtit mitt hjärta förnimma,
att det var din fulla mening, att du ville mig försmå
För så många gossar, hala,
och så söta ord de tala
och jag vet, att de ämna svika mig

3. Sök dina vänner och sök ibland de rike!
De ha penningar, som skyla mång' tusende fel
Ty där finner du säkert din like,
bland de fattiga flickorna vill du ej hava del
Men si, alla rikedomar
vill jag likna vid en blomma,
som om aftonen vissnar omkull

4. Om jag ägde mång' tusen på tusen
och jag blänkte av silver och det rödaste guld,
då vore jag väl ej av dig förskjuten,
ty då vore jag en vän, som var trogen och huld
Men jag är ej övergiven,
fast jag fattiger är bliven,
ty det haver jag ej själver mig utvalt

5. Nu har tystnat min tunga till att sjunga
till att teckna dessa rader till dig, min lilla vän
Nu har kärlekens sol börjat slockna
och jag uti ditt hjärta ej mera är känd
Ingen glädje för mitt hjärta,
ingen lisa för min smärta,
ty nu ser jag, att din kärlek är förbi